

మయివ్యక్తకా!

బిదరీ నారాయణ బస్సు దిగి, ఆ మందు దిండలో పడి మైలు దూరం నడిచి యిల్లు చేరుకున్నాడు.

బట్టతల మీద ముత్యాలు పరిచినట్లు చెమట బిందువులు తళ తళ మెరిసి పోతున్నాయి. బసీనూ, పర్వూ పూర్తిగా తడిచిపోయి శరీరానికి అంటుకున్నాయి.

ఇంటో అడుగు పెట్టగానే అంతా చీకటిగా అనిపించి ఏమీ కనిపించక ఓ క్షణం అలాగే నిలబడి పోయాడు.

'అయ్యో! ఎండలో నడిచి వచ్చారా! సిటీ బస్సులో రాతేక పోయారా!' అంది వర్షనమ్మ - ఆయన విప్పేసిన పర్వూ, బసీనూ తీసుకు వెళ్ళి పెరటి తాడు మీద ఆరబెడుతూ

ఆయన సమాధానం చెప్పుకుండా బాత్ రూంకి వెళ్ళి ముఖం, కాళ్ళు చేతులు కడుక్కొని వచ్చాడు

టర్నిష్ టవల్ అందించింది వర్షనమ్మ

దానితో బట్టతల కాస్త తుడుచుకొని, తర్వాత అవి "చీ చీ నీ కెన్ని సార్లు చెప్పాలి" చుట్టాలు వచ్చినప్పుడు గానీ ఈ తువ్వలు తీయ వద్దన్నానా!" అని చిరాకు పడిపోయి భార్యకి చెప్పాడు

వర్షనమ్మ ఆ తువ్వలు పట్టుకుపోయి - రంగు వెలిసినపోయి చిరుగులు పట్టి కంపు కొడుతున్న మరో తువ్వలు తెచ్చి యిచ్చింది

దానితో తృప్తిగా తుడుచుకొని, వాలు కుర్చీలో కూర్చుని ఎదురుగా వున్న కుర్చీ మీదకు కాళ్ళు చాపుకున్నాడు బిదరీ - హాయిగా

వెళ్ళిన పని ఏమయిందండీ?" అడిగింది వర్షనమ్మ ప్రక్కనే చాప మీద కూర్చుంటూ

ముఖం అంతటా చిరునవ్వు వ్యాపించగా "ఏమవుతుందే! వాళ్ళు భేషగా ఒప్పుకున్నారు! కట్నం అక్కరలేదు, పిల్ల నచ్చితే చాలు అన్నారు! వారం రోజుల్లో చూపుల కొన్నారు" అన్నాడు

'ఈ రోజుల్లో కట్నం లేని పెళ్ళా! లాంఛనాలు దండిగా లాగుతారు కాబోలు" అంది వర్షనమ్మ అనుమానంగా

"నీ బొంద! అదేమీ కాదు! ఆయనకు ఆదర్శాల పిచ్చి! పెద్ద కొడుక్కి కట్నం తీసుకోలేదు ఇప్పుడి రెండో కొడుక్కి తీసుకోడు "

"అయితే అబ్బాయి ఆరోగ్య వంతుడేనా?" మరింత

అనుమానంగా అడిగింది వర్షనమ్మ - ఆరోగ్యం అన్నమాట ఒత్తి పలుకుతూ!

'బంగారం! మేలిమి బంగారం!" తులం నాలుగు వేలు ఖరీదు చేసే మహా మేలిమి బంగారం లాంటి

వాడు ఆ కుర్రాడు! చూస్తావుగా! గొప్పగా చెప్పాడు బిదరీ

నాలుగు వేల శీతగాడు సీనియర్ లెక్చరర్ బిదరీ నారాయణది అదో తత్వం. ఫైర్ కోనే స్తోమత ఉన్న రోజుల్లో కాలి నడకనే వెళ్ళే వాడు స్కూటర్ కోనే స్తోమత ఉన్న రోజుల్లో ఫైర్ కోన్నాడు! కాఫీ తాగాలనిపిస్తే ఆయన హాటల్ కి వెళ్ళాడు! ఫ్రెండ్స్ యింటికి వెళ్ళాడు! కాలేజీలో పాఠాలు కూడా బ్రాడుపుగానే చెబుతూ ఆరోగ్యాన్ని కాపాడు కుంటున్నాడు!

ఆయన కిద్దరే అమ్మాయిలు - శిరీష, మనీష పెద్దమ్మాయి శిరీష ఎమెన్సీ పాస్ ప్రయివేటు స్కూలులో చీచర్ గా పని చేస్తోంది శీతంలో కొంత నెలనెలా బ్యాంకోలో పడేస్తుంది ఇప్పుడమ్మ అక్కోంటోలో ఇరవై వేలున్నాయి కూతురు పెళ్ళికని బిదరీ పాతక వేలు వేర్పాటుగా ఉంచాడు

ఇంక వేట ప్రారంభించాడు పీనాసి పీనుగుల కాళ్ళకే అదృష్ట తీగలు ఎదురొచ్చి చుట్టుకుంటూ ఉంటాయి! అదేవిధంగా బిదరీ నారాయణకు భద్రాద్రి రామయ్య ఎదురయ్యాడు

భద్రాద్రి రామయ్య - అంతా ధైవేచ్చ అని నమ్మినవాడు సంపాదన నెత్తిన పెట్టుకు పోతామా అన్న వైరాగ్యంతో పెరిగిన వాడు పిల్లలు డబ్బు పిచ్చికి ఎర కాకుండా పెంచాడు ఆయన మంచి తనం వల్ల లబ్ధి పొందిన వాళ్ళు కూడా ఆయన్నొక వెర్రి బాగుల వాడిగా జమకట్టి చాటుగా నవ్వుకుంటారు

వర్షనమ్మ పూసుకొని పెళ్ళి చూపులు ఘనంగానే ఏర్పాటు చేసింది మర్యాదలు ఖరీదుగానే జరిపించింది

"వాళ్ళు మంచి వాళ్ళేకదా! లోటు పాట్లున్నా సర్దుకు పోతారు అంత ఖర్చైందుకో! అని బిదరీ మొత్తుకున్నా ఆమె వినలేదు

నిజానికి ఆ మర్యాదలు చూసే ముగ్గుతై పోయిన భద్రాద్రి వెంటనే సంబంధం భాయం చేసుకున్నాడు

అదిగో ఆ తర్వాతనే బిదరీకి యింటిలో బాధలు ప్రారంభం!

అర్ధ రూపాయికి ఆరు అంగుళాల గోచిగుడ్డ దొరకని ఈ రోజుల్లో అర్ధణాతో ఆరుగుజాల చీర కొనడాన్ని ప్రయత్నించే రకం - బిదరీ! కట్నం లేదు కాబట్టి పెళ్ళి బాగిగా చెయ్యాలని వర్షనమ్మ తాపత్రయం "వాళ్ళు మంచి వాళ్ళేకదా! సర్దుకు పోతారని" ఎక్కడి కక్కడ ఖర్చు తగ్గించే ప్రయత్నం ఆయనది! కళ్యాణ మండపానికి అద్దె వెయ్యి రూపాయిలు! కాలేజీలోనే పెళ్ళి చేసేస్తే ఆ వెయ్యి మిగులుతుంది కదా!

కాలేజీ అడిటోరియంలో పెద్ద స్టేజి ఉంది. సెలవులు కాబట్టి స్టూడెంట్స్ బెడద ఉండదు విద్యాల వారికి హాస్టల్లో బస ఏర్పాటు చెయ్యవచ్చు

"అక్కడ అంతా పెచ్చులూదిన గోడలు! నీళ్ళు రాని కుళాయిలు! కంపు గొట్టులిట్రిప్స్! అభ్యంతరం

(ప్రశ్నలు)

చెప్పింది వర్తనమ్మ.

"వాళ్ళు మంచి వాళ్ళే కదా! సర్దుకు పోతారే" అనేకాదు బదరి.

మూడు వందల మందికి దిన్నరు ఖర్చు లెక్క చెబుతుందామె. "పంద మందిని పిలుస్తాం.... ఏకై మంది పస్తారు' అంటా దీయన! రెండు కూరలు, రెండు పచ్చళ్ళు, సాంబారు, రసం అని లిస్టు రాస్తూందామె. ఒక కూర, ఒక పచ్చడి, సాంబారు వద్దు, రసం చాలు - అని కోత పెడతాదీయన

"మత్తే మత్తే చెయ్యడానికిది బొమ్మల పెళ్ళికాదు! అమ్మాయి పెళ్ళి! దీవితాని కొకటి పెళ్ళి! మరుపురాని విధంగా మధురంగా, ఆర్వాటంగా చెయ్యాలి!" అంటుందామె "అమ్మాయి సుఖంగా ఉండడం ముఖ్యంగాని ఆడంబరాలింకా" అంటా దీయన! ఆమె - కాదు, కూడదు - అని ఏమన్నా అంటే "వాళ్ళు మంచి వాళ్ళే కదా! మరేం ఫర్వాలేదులే" అని సర్ది చెబుతాదీయన

పెళ్ళికి అమ్మాయి డబ్బు ఖర్చు పెట్టాలా? తన డబ్బు ఖర్చు పెట్టాలా? అని తీవ్రంగా ఆలోచించాడు.

వాళ్ళు ససేమిరా కట్టం వద్దు అంటున్నారు అమ్మాయేమో తన డబ్బుతో వాళ్ళ గుమ్మం తొక్కితే - అది వాళ్ళ కెంత అపమానం! అదీ కాక పెళ్ళికి మరో అమ్మాయి సిద్ధంగా ఉంది ఎలాంటి వాడు దొరుకుతాడో, ఎంత కట్టం గుంజాతాడో! అందువల్ల తన డబ్బు దాచేసి, అమ్మాయి డబ్బే ఖర్చు పెట్టాలి అనుకున్నాడు.

భర్త తత్వం తెలిసిన వర్తనమ్మ యిక వాదించలేదు శిరిష - బ్యాంక్ నుండి డబ్బు తీసి తండ్రికిచ్చేసింది ఆ డబ్బు చేతిలో పడ్డాక - అదంతా ఖర్చు పెట్టడాన్ని మనసొప్పలేదు బదరికి కొంత మెగుల్చుకోవాలని బడ్డెట్ లెక్కలూ గట్టా మళ్ళా రివైజ్ చేశాడు!

పెళ్ళి వారు తెల్లవారు యీమున ట్రయిన్ దిగి ఆశ్రయ వాయారు విడిదికి తీసుకు వెళ్ళడాన్ని, బాజాలు, భజంత్రీలు సన్నాహాలు ఏమీ లేవు బదరి ఒక్కడే స్వేచ్ఛన్ కొచ్చి వాళ్ళని రిక్తాల్లో విడిదికి చేర్చి - యిప్పుడే వస్తానని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు - రిక్తా కిరాయి అయినా యిప్పుకుండా! ఇంక పెళ్ళివారి పొట్టు!

బాత్‌రూంలో గాని బాటూరిట్లో గాని నీళ్ళు రావడం లేదు ఓవర్ హెడ్ బాంక్‌లో ఒక్కచుక్క నీళ్ళులేవు దాన్ని నింపే మోటారుపని చేయడంలేదు! గోడల నిండా బూతు బొమ్మలూ, పిచ్చిరాతలూ!

కబురు మీద కబురు పంపితే - వచ్చిన బదరి వెర్రిముఖం వేసుకుని సారీ! బాంక్ నిండా నీళ్ళు పట్టమని ఒకటి పెట్టానిక్కడ వాడేమో మోసం చేశాడు! అన్నాడు దీనంగా

విడిదికి రైల్వే స్టేషన్ దగ్గరే స్టేషన్ మాస్టర్ భద్రాద్రికి తెలిసిన వాడే అందుకని ఒక్కొక్కరూ వెళ్ళి వెయిటింగ్ రూమ్‌లో కాంకృత్యాలు తీర్చుకొని వచ్చారు

ఎనిమిది గంటలకు ఒక బేసిన్‌నిండా ఉప్పా, ఒక తపేళాతో బీ తీసుకొచ్చింది పెళ్ళి కూతురు చెల్లి మనీష

ఆ ఉప్పా కంపు. కంపు రోడ్డు ప్రక్క కబ్బా హాటల్‌లో కొన్న సరుకులాగ ఉంది ఇంట్లో చేయించింది కాదు!

మనీష చూస్తూ ఉండగానే ఉప్పా విసిరికొట్టి నలుగురూ నాలుగు అనేకారు మనీష బెదరిపోయి కన్నీళ్ళతో యింటికి పారిపోయింది

ఆడ పెళ్ళివారి ఆంతర్యం ఎమిటో అర్థం కాలేదు పెళ్ళికొడుకు హరిష్‌కి

"అర్థం కాకపోదాని కేముంచో" మన మంచితనాన్ని లోతువ కట్టేశాడు మనం కూడా యాభై వేలు కట్టం గుంజి అయినదానికి కానిదానికి అల్లరి చేస్తే అప్పుడు అమగులకు మడుగు లొత్తి సకల మర్యాదలూ ఘనంగా జరిపేవాడు! కనుగా అన్నాడు అతని అన్న జగదీష్

పెళ్ళి పండిరి ఎంత శోభాయమానంగా ఉందో అదీ చూద్దామని బయలు చేరారు అన్నదమ్ముల్న

పెచ్చులూడిన సిమ్మెంట్ స్టేజి అది అక్క దివ్యంగా నాలుగు తోరణాలు కట్టారు అంతే కళ్యాణ మండపం గాని, ఆలంకరణలుగాని, రంగుల బల్బులు గాని ఏమీ లేవు.

దీపితంలో ఒకే ఒక్కసారి జరుపుకునే అరువైన వేడుక పెళ్ళి. ఆ వేడుక ఒక మధుర స్వర లాగ మదిలో మిగిలిపోవాలి. కాని తన పెళ్ళి పీడకలరాగ మెదాడేటట్టు ఉంది. ఈ చరిత్రగట్టు ఎర్పాట్లు మాన తన ఫ్రెండ్స్ ఎంత నవ్వుతారో! ఎంత అపమానం!

హరిష్ ముఖం గంభీరంగా మారిపోయింది.

"మంచిని గెరవించలేని చవట! మర్యాద తెలియని పీనాసి పీనాసి! ఇలాంటి వెధవలనుండి మనం మర్యాద గుంజుకోవాలి! ఎందుకు లేమ్మని మంచితనంతో మనం సర్దుకుపోతే- లోకుల అయిపోతాం! ఏయే మన్మ డిమాండ్ కర్రే! నీ స్నానంలో నేనుంటే పెళ్ళి రద్దు చేసుకుని యింటికిపోయి హాయిగా ముసుగుతన్ని పడుకునే వాడిని!" అన్నాడు జగదీష్ తమ్ముడి చెయ్యి పట్టుకొని లాక్కుపోతూ

విడిది నుండి గాభరాగా యింటికి పరుగెత్తుకు వచ్చిన బదరి తమ్ముడు- "వాళ్ళవరూ భోజనాలు చేయలేదు సామాన్లు సర్దుకుంటున్నారు వెళ్ళిపోతారో, ఏమో" అన్నాడు కంగారుగా

మంచివాళ్ళని నమ్మనందుకు వాళ్ళంత ద్రోహం తలపెడతారా- అనిపించింది కాబోలు, ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా దిగ్గొంతగా ఉండిపోయాడు

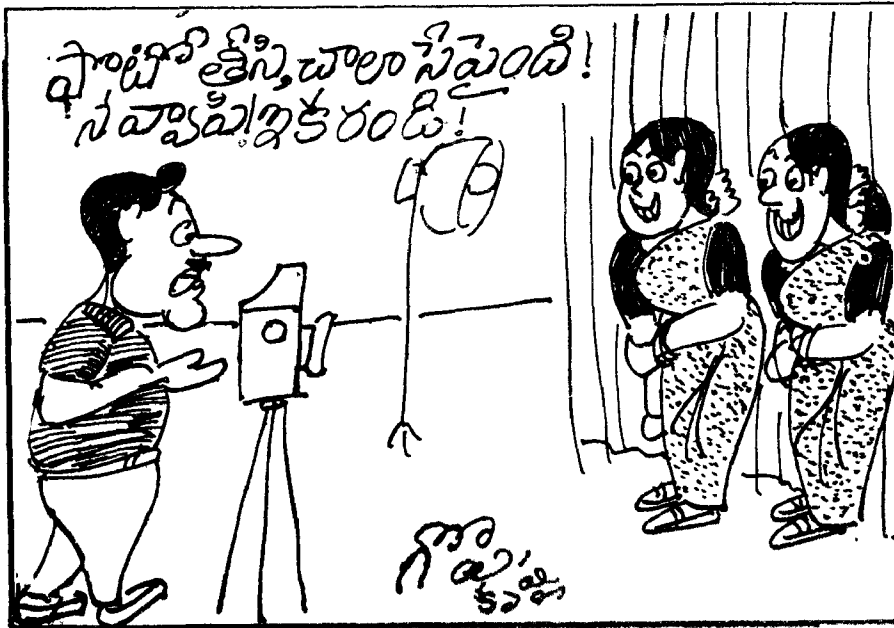
మంచి వాళ్ళే కదా!

ఎవరూ వెళ్ళిన అక్కర లేకపోయింది ఎందుకంటే పెళ్ళి కొడుకు, అన్నతో అక్కడికే వస్తున్నాడు

తళతళలాడే పట్టు చీర, గుంపడు పూలు, కళ్యాణ అలసం, కాటుక రోజులూ పెళ్ళి కూతుర్ని అలంకరిచాలంటే- ఒహో, ఎంత సరంజామా కావాలి! కాని శిరిషను అలంకరించడాన్ని వచ్చిన స్నేహితురాళ్ళకు అవేమీ కనిపించలేదు సాదా చీర చుట్టబెట్టి ఒక పావలా పువ్వులు జడలో పెట్టి ఐదు నిమిషాల్లోనే అలంకరణ పూర్తి చేశారు వాళ్ళంతా బదరికి శిష్యురాళ్ళే గురువుగారి పీనాసితనం వాళ్ళకి తెలుసు కాని, కూతురి డబ్బుతో కూతురి పెళ్ళి చేస్తూ అందులోనే కొంత కమిషన్ కొట్టేసేటంత పీనాసి పీనాసి-

అనుకోలేదు వాళ్ళు! చేసే పని లేక పీనాసి జోకులు వేస్తూ కూర్చున్నారు

శిరిష తల వంచుకొని కూర్చుంది హీరోయిన్ పెళ్ళి

బదరి, పర్వనమ్మ కొరకొర అయిన బట్టతల వైపు చూసింది. నిగనిగా మెరుస్తున్న ఆ తలమీద అచ్చదాల కర్రతో ఒక్కటిచుక్కోవాలనిపించినా నిగ్రహించుకొని-

"ఇంకా కదలలేమండీ! విడిదికి వెళ్ళి బ్రతిమాలి వాళ్ళని అప్పు చెయ్యండి" అంది రోషంగా.

బదరి కదలేదు "వాళ్ళంతో మంచి వాళ్ళని నమ్మి మోసపోయాం" అని గొణుక్కున్నాడు.

ఇంటిలో ఎక్కడి పనులు అక్కడే ఆగిపోయాయి. అందరూ బదరి చుట్టూ మూగారు అందరికీ ఆయనంటే అసహ్యమే!

"నీళ్ళు నమలక వెళ్ళవయ్యా! వెళ్ళి వాళ్ళ కాళ్ళా వేళ్ళా పడి సర్దిచెప్పుకో" అని కసురుకున్నాడు

అందుకు కావలసిన నైతిక బలం లేని బదరి నువ్వు వెళ్ళకూడదూ? అని బ్రతిమాలతున్నట్లు భార్య వైపు చూశాడు

వెదుకలు ఎన్నో సినిమాల్లో చూసి తనని అలా ఉహించుకొని ఎన్నెన్నో కలలు స్వాగులో ఉంచుకున్న ఆమెకు తీవ్ర ఆకాభంగంగా ఉంది. హృదయం కుతకుతలాడి పోతోంది. ఫ్రెండ్స్ వేళా కోళాలతో ఆమె తల మర్రింత వాలిపోయింది "ఫీ, నాన్న మరీ యింత పీనాసి ఏమిటి!" అనుకుంది

"పెళ్ళి కొడుకు యిక్కడికే వస్తున్నాడు!"

అని ఎవరో అరిచారు అదీ వేళాకోళమే అనుకుని శిరిష తల ఎత్తలేదు కానీ చుట్టూ చెలరేగిన సంక్రమం, హడావుడి, తడబాటూ గమనించి తల ఎత్తింది.

ఎదురుగా హరిష్! ఆ వెనుకనే జగదీష్!

తత్తరవాటుగా లేచి నిల్చుని తలవంచుకుంది శిరిష

శతకోటి సూదుల పోటు లాగ ఒక నిమిషం నిశ్శబ్దం

"మేం మంచి వాళ్ళం!... మంచిగా మనలు కోడాన్ని ప్రయత్నించేవాళ్ళం! కానీ మా మంచితనాన్ని అలుసుగా తీసుకొని అవమానిస్తే మాత్రం సహించం! కట్టు తీసుకోనందుకు సంతోషించి ఏర్పాట్లు భారీగా చేస్తారనుకున్నాం. కానీ కనీస మర్యాదలు కూడా కరువయ్యాయి! మేం వెళ్ళిపోతున్నాం" కట్టువుగా వినిపించింది జగదీష్ స్వరం

ఉలిక్కిపడి తల ఎత్తింది శిరిష
కళ్ళు కావని! కన్నీటి కొలనులు! అందరికీ హా! ఒక్కరూ మాట్లాడలేదు

"కానీ తండ్రి చేసిన తప్పుకి తనయని శిక్షించడం మానవత్వం కాదని మాకు తెలుసు అందుకని మీ కొక అవకాశం యిస్తున్నాం" ఈసారి నాకాత్మా పెళ్ళి కొడుకే అన్నాడు

అందరూ ముందుకు తోసుకు వచ్చి అసక్తిగా అతని వైపు చూస్తూ ఉండిపోయారు

ఇప్పుడు జగదీష్ ముందు కొచ్చి అన్నాడు "మీ తండ్రి- కూతురు పెళ్ళి కూడా చేయలేని దరిద్రుడని నిర్ణయించుకున్నాం ఇంక అయినతో మాకు సంబంధంలేదు ఇప్పుడే మేము విడిది కాళి చేసి లాడ్డింగ్కి వెళ్ళిపోతున్నాం మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే యిదే ముహూర్తానికి వెంకటేశ్వర కల్యాణ మండపంలో మా స్వంత ఖర్చుతో ఈ పెళ్ళి జరిపిస్తాం అయితే ఒక షరతు! మేము చేసే మీ పెళ్ళికి మీ ఫ్రెండ్స్ రావచ్చు కాని మీ తలిదండ్రులు రాదాన్ని. వీలేదు! అందుకు మీరు అంగీకరిస్తే ఒక గంటలో లాడ్డికి కబురు పంపండి మీ నుండి ఎ కబురూ రాకపోతే. ఈ సాయంకాలం బండికి మేము మా ఊరు వెళ్ళిపోతాం "

రక్తమని వెనక్కి తిరిగి చకచకా వెళ్ళిపోయారు అన్న, తమ్ముడు

వాళ్ళు అటు వెళ్ళగానే-
పర్వనమ్మ భద్రకాళిలాగ భర్తమీద విరుచుకు పడింది.

"నాన్నా! నా డబ్బు నా కిచ్చియే! నా పెళ్ళి నేనే చేసుకుంటా" అరిచేసింది శిరిష.

బంధువులంతా సూటి మాటల కూలాలతో ఆయన్ని పొడిచేశారు.

అందరూ పెళ్ళి కొడుకు బెదార్యాన్ని పొగడ్డమే! అందరూ బదరిని తిట్టడమే!

పరిస్థితి ఒక్కసారిగా ఎదురు తిరిగేసరికి బదరి తల తిరిగి పోయింది అతగాడు వెంటనే బ్యాంకికి వెళ్ళి తన డబ్బు కూడా విత్ డ్రా చేసి భార్య చేతిలో పెట్టి "ఎంత ఖర్చయినా సరే, పెళ్ళి ఘనంగా జరిపించు" అని కాళ్ళు చాపేశాడు

ముహూర్తాని కింకా వన్నెందు గంటల వ్యవధి! ఉంది

ఒక రూపాయి ఖర్చు పెట్టవలసిన చోట రెండు ఖర్చుపెడితే వ్యవధి చాలదన్న సమస్యే లేదు

శిరిష ఫ్రెండ్స్ పూనుకొని పెళ్ళి పెళ్ళున జరిపించేశారు

○